

кредитуванням доречно використовувати і короткострокове, але при цьому необхідно враховувати: вартість залучених джерел і ризик недоотримання доходу; ризик, пов'язаний з неспроможністю підприємства забезпечити одночасне погашення боргових зобов'язань.

Узагальнюючи вищевикладене можна відмітити, що теоретично не існує формули, яка б допомогла встановити баланс (оптимальне співвідношення) між довгостроковими і короткостроковими джерелами фінансування.

Список використаних джерел

1. Ричард Брейли, Стюарт Майерс. Принципы корпоративных финансов: Пер. с англ. – м. : Олимп- Бизнес, 1997 -1120 с.
2. Шим Дж. К., Сигел Дж. Г. Финансовый менеджмент : Пер с англ.-М. : Информ .- изд. Дом «Филин» 1996 -395с.
3. Парамонов А.В. Учет и анализ предпринимательского капитала. [Електронний ресурс]- Доступний з ://www.OPTIM.RU
4. Воробйов Ю.М. Особливості формування фінансового капіталу підприємства / Ю.М. Воробйов// фінанси України –2002-№2. С.77-85
5. Фінансовий менеджмент : [А.М. Поддєрьогін, Н.Д. Бабяк та ін.]: кер. кол. авт. і наук. ред. А.М. Поддєрьогін. - 2-ге вид., перероб. - Київ : КНЕУ, 2017. - 534 с.

УДК 336.76

Свідерська І.М.

*к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів та контролінгу
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима
Гетьмана»*

**Діяльність інститутів спільного інвестування як фінансових посередників:
існуючі тенденції та перспективи**

Сучасний етап розвитку світової економіки та міжнародних відносин, процеси ринкової трансформації вітчизняної економіки, входження України до системи світових господарських зв'язків зумовлюють необхідність активізації діяльності інститутів спільного інвестування. Особливо актуальною є проблема формування та подальшого розвитку інститутів спільного інвестування для країн з перехідною економікою, де відбуваються суттєві зміни в економічній системі.

Аналіз статистичних даних Української асоціації інвестиційного бізнесу (УАІБ) та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), щодо розвитку інститутів спільного інвестування в Україні характеризується наступними тенденціями. Кількість цінних паперів у лістингу бірж за 2016 рік стрімко зменшилася з 2247 до 1641 (на 27%), в тому числі акцій з 31 до 7 (на – 77,4%), облігацій підприємств з 91 до 26 (на -77,4%), депозитарних сертифікатів НБУ з 141 до 0 [1].

Зростання спостерігається лише за ОВДП з 265 до 274 (збільшення на 3,4%) хоча обсяг торгів даними інструментами зменшився на 16,6%. Активізувалися торги на похідними інструментами, зокрема опціонними сертифікатами на 269%

Тенденції до зменшення спостерігаються і в динаміці кількості компаній з управління активів (КУА) за 2016 рік їх кількість скоротилася на 18 компаній (з 313 до 295). Кількість зареєстрованих ІСІ у 2016 році зросла на 58 фондів (з 1567 до 1625). Чисельність ІСІ, які досягнули нормативу мінімального обсягу активів становила на кінець 2016 року 1130. В цілому станом на кінець 2016 року на один КУА припадає в середньому 5,5 фонди [2].

Відтік капіталу з відкритих ІСІ у 2016 році становив 1.7 млн. грн., така тенденція спостерігається протягом чотирьох останніх років. Найбільшими інвесторами ІСІ є юридичні особи-резиденти, проте спостерігається тенденція скорочення їх сукупних вкладень. Частка громадян України у вкладеннях ІСІ за 2016 рік зростає, збільшення їх вкладень зафіксовано на рівні 3973,04 млн. грн.

Зведений портфель ІСІ характеризується наступною структурою цінних паперів: акції – 56,3%, векселі – 25,3%, облігації підприємств – 16,99%, облігації державні 0,87%, деривативи – 0,48%, заставні цінні папери – 0,03. Наповнення інвестиційного портфеля цінними паперами визначає його дохідність. Дохідність ІСІ за 2016 рік коливається в межах від -4,2% до 39,7%. Середній річний дохід серед ІСІ на кінець 2016 року становив 14,7%, що значно менше ніж дохідність депозитів у золоті – 22,7%, у гривні – 22,1% у доларах США – 21,2%.

Несприятливі геополітичні умови, загострення внутрішньополітичної ситуації на фоні змін регуляторної політики призвело до скорочення кількості цінних паперів у лістингу бірж та зниження активності інститутів спільного інвестування. Проте забезпечення свободи переміщення капіталу, висока ліквідність цінних паперів, інформаційна прозорість фондового ринку, макроекономічна стабільність сформують сприятливий інвестиційний клімат для розвитку та діяльності інститутів спільного інвестування.

Список використаних джерел

1. Аналітичний огляд індустрії управління активами в Україні (Результати 4-го кварталу та 2016 року). Режим доступу http://www.uaib.com.ua/analituaib/publ_ici_quart/256148.html
2. Григораш Т. Ф., Проценко К. В., Стовбун А. О. Ефективність функціонування фондового ринку в Україні//Young. – 2017. – Т. 43. – №. 3.

УДК 336.76

Стеценко Б.С.,

*к.е.н., доцент, докторант кафедри фінансів
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

Небанківські фінансові інституції в Україні: євроінтеграційні перспективи